

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεπτεμβρίου 1898 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1899· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Ἄλλως δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἰτήσις των.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἐγνώθη ἤδη ὅτι ἡ Πύλη ἐνέδωκεν εἰς τὸ τελεσίγραφον τῶν Δυνάμεων καὶ θὰ ἀποσύρῃ αὐτοβούλως τὸν ἐν Κρήτῃ υπάρχοντα στρατὸν αὐτῆς· συνεπῶς οὐδεμία χρῆσις βίας θὰ γίνῃ καὶ θὰ παρέλθωσιν ἀνευ ἀποτελεσμάτων τὰ προφυλακτικὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβον οἱ ναύαρχοι ἀπομακρύνοντες ἐκ τῶν πολεων ἀπάσας τὰς χριστιανικὰς οἰκογενείας. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἤθελεν ἡ Πύλη νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν θέλησιν τῶν Δυνάμεων θὰ ὑπεχρεώτο αὐτὴ καὶ πάλιν μόνῃ νὰ ὑποκύψῃ καὶ νὰ ἀποσύρῃ τὸν στρατὸν αὐτῆς, ὅστις ἤθελεν ἐν τῷ μετὰ καταδικασθεῖ εἰς τὸν ἐξ ἀτιμίας θάνατον.

Ἀποχωροῦσα ἐκ Κρήτης ἡ Πύλη ἀποδεικνύει ὅτι τοῦλάχιστον ἀναγνωρίζει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶνε ἀδύνατον ἐπὶ πλέον καὶ ὑπέκουσα εἰς τὴν ἀνάγκην αἰρεῖ τὸν ζυγὸν τῆς ἡρωϊκῆς μεγαλονήσου καὶ ἀφίνει αὐτὴν ἣν ἐτυράνησεν ἐπὶ τόσα ἔτη. Ἡ δὲ Κρήτη προτέμπουσα τὸν Ὀθωμανικὸν στρατὸν θὰ φέρῃ πλέον ὑπερήφανον καὶ μετ' ἀγαλλιᾶσεως τὴν αὐτόνομον σημαίαν καὶ πανταχοῦ διεσπαρμένοι ἀπάτριδες καὶ ἄττεγοι Κρήτες θὰ κληθῶσιν, ὑπὸ τῆς πατρίδος των, νὰ ἐπανέλθωσιν ἐκεῖ νὰ φιλήσωσι τὴν γῆν αὐτῆς ἐλευθέραν καὶ νὰ κλαύσωσι εἰς τὰ εἰρεῖπια τῶν οἰκιῶν αὐτῶν τοὺς ἀτάφους μείναντας ἀδελφούς των.

Ἡ ἱστορία ὀλίγα παραδείγματα παρουσιάζει ἡρωισμού. Ἀλλ' ἡ ἱστορία τοῦ αἵματος τούτου θέλει πολὺ ἀπασχοληθῇ μετὰ τὴν Κρήτην· διετήρησεν αὐτὴ ἄσβεστον τὴν λυχνίαν τοῦ πόθου πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν δαυλὸν πάντοτε ἐκράτει εἰς χεῖρας· ἐχύθησαν ποταμοὶ αἱμάτων, ἔπεσαν μαχόμενοι πολυάριθμοι Κρήτες, ἐσφάγησαν γυναῖκες καὶ οὐδόλως ἔπαυσεν ὁ ἀγὼν. Τὸ Ἀρκάδιον διεδέχθη ὁ Βάμος, τὰ Χανιά τὸ Ἡράκλειον. Ἐπληρώθησαν αἱ Κρητικαὶ ἀκταὶ ἀπὸ τὰ σφάγια τοῦ Ἡρακλείου· ἐπερατώθη ὁ μῦθος ὁ ἀγὼν· ἡ εὐρωπαϊκὴ τετραφωνία δὲν ἐπέτρεψε πλέον τοιαύτην ἀνθρωποθυσίαν.

Εἶνε εὐάρεστον ὅτι ἐν τῇ λυπηρᾷ κρίσει εἰς ἣν εὐρίσκεται ὁ ἐλληνισμὸς καὶ ἐν τῇ ἀπελπιστικῇ περὶ τοῦ μέλλοντος ἐπιθεωρήσει ἀνατέλλει ἀκτίς ἥτις μέλλει νὰ ἀναζωογονήσῃ τὰς μαρνανθείσας ἐλπίδας τοῦ ἐλληνισμοῦ καὶ νὰ διαθερμάνῃ τὸν ἀπονεκρωθέντα πατριωτισμὸν αὐτοῦ.

Ὁ Ἕλλην, εὐμετάβολος πάντοτε εἰς τὰς

σκέψεις του, εὐκόλως ἐνθουσιᾷ, πολλάκις, ἁπλῶς καὶ ἀνευ λόγου, καὶ εὐκολώτερον ἀποθαρρύνεται. Πρὸ τοῦ πολέμου ὁ ἄκρατος ἐνθουσιασμὸς παρέσυρε καὶ τὴν κυβέρνησιν εἰς διαβήματα μὴ συνάδοντα οὔτε πρὸς τὰς διπλωματικὰς διατάξεις τὰς καθιερωθείσας ἤδη, οὔτε πρὸς τὴν νουνεχὴ διαρρύθμισιν τῶν ἐνεργειῶν· ὥς ἐκ τούτου ἐπῆλθον τὰ γεγονότα πρὸς ζημίαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Δὲν εὐρέθη τότε εἰλικρινὴς ἐλληνικὴ φωνή, οὔτε ἀνὴρ ἵνα σθεναρῶς διοικήσῃ τὸ πελαγοδρομοῦν ἐλληνικὸν σκάφος. Ἰσως δὲν θὰ ἐπῆρχετο ὁ πόλεμος, ἡ δὲ Κρήτη ἔκτοτε θὰ ἐκυβερνᾶτο ἀπὸ αὐτόνομον διοικητὴν· ὅτε αἱ Δυνάμεις ἐπιτακτικῶς ἐπέδιδον εἰς τὴν ἐλληνικὴν κυβέρνησιν τὸ τηλεσίγραφον· ὅπως αὕτη ἀποσύρῃ τὸν ἐν Κρήτῃ στρατὸν καὶ τὰ πλοῖα, ἦτο ἡ κατάλληλος στιγμή νὰ γίνωσι τὰ πάντα οὕτως ὥστε καὶ τὸ Κρητικὸν ζήτημα νὰ λυθῇ καὶ τὸ ἐλληνικὸν γόητρον, ὅπερ εἶχον ἐξυψώσει αἱ μάχαι πρὸ τῶν πυλῶν τῶν Χανίων, νὰ διατηρηθῇ ὑπερήφανον. Δὲν εὐρέθη ὁ ἀνὴρ ὅστις νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς ἐναντίας γνώμης τοῦ πλήθους καὶ τῶν ἄλλων καιροσκοπῶν, καὶ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν ἐπιεικὴ προθεσιν τῶν δυνάμεων. Ἰνα δὲ μὴ ὑπάρξῃ εἰς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὅστις νὰ ὑψώσῃ φωνὴν περὶ τῶν ἀληθῶς συμφερόντων εἰς τὸ ἔθνος σηλαίνει ὅτι τὸ ἔθνος δὲν ἔχει πολιτικούς ἀνδρας. Ἡ Πύλη μᾶς διδάσκει ὅτι γνωρίζει καλλίτερον νὰ διαχειρίζεται τὰ διπλωματικὰ ζητήματα καὶ ὑποχωρεῖ ἐν καιρῷ, ἀπέναντι τῆς συνησθημένης τῶν ἰσχυρῶν θελήσεως.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἡπείρου ὡς ἐξῆς περιγράφουσι τὰ τελευταῖα γεγονότα περὶ ὧν ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον.

Ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ ἐπένευνα ἡ Ἡπείρος, χάρις εἰς τὰς προσπάθειας τῆς Σεβ. Αὐτ. Κυβερνήσεως, δὲν εὐρέθη εἰς οἴαν εὐρίσκεται σημερον ἐνεκεν τῆς θρασεῖας ληστείας κατάστασιν. Ἡ μάλιστα αὕτη, ἥτις ἄλλοτε κατερήμωσε τὸ Ζαγύριον παρουσιάζεται σήμερον ἀπειλούσα πᾶσαν τάξιν πολιτῶν. Παραλείποντες τὰς μικροκλοπὰς ζώων, αἰγῶν καὶ προβάτων, συνήθων ἄλλως εἰς ταύτην τὴν ἐποχὴν, ἀναγράφομεν τρεῖς θρασυτάτας ληστείας λαβούσας χώραν ἄλλεπαλλήλως κατὰ τὴν ἡδὴ ἐκπεύσαν ἐβδομάδα.

—Τὸ Σάββατον 12ην τρέχοντος τέσσαρες ἔμποροι ἐκ Δελβίνου μεταβαίνοντες ἐφ' ἀμάξης εἰς Ἰωάννινα πρὸς ἀγορὰν συνελήφθησαν ὑπὸ δώδεκα ληστῶν καὶ ἀπεγυμνώθησαν παρὰ τὴν Μουζιναν. Οἱ λησταὶ ἀφού ἐπῆραν 200 λίρας καὶ ὅτι ὁ ἀμαξήλατης εἶχεν, ἀπῆλθον εἰς τὰ κρησφύγετα αὐτῶν. — Τὴν Τρίτην 15ην περὶ τὴν μίαν ὥραν τῆς νυκτὸς τουρκιστὶ λησταὶ ἀγνώστου ἀριθμοῦ εἰσῆλθον εἰς Ἄνω Ραβένια, ὅπου διὰ τῆς βίας θραύσαντες τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ εὐπόρου Γεωργίου Μίλιου, ὅστις εὐτυχῶς ἦτο ἀπὸν εἰς Ἰωάννινα μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ υἱοῦ του, ἤρξασθαι νὰ κακοποιήσωσι

γραφίαν τινὰ εὐρεθεῖσαν ἐκεῖ καὶ νὰ ἀφαιρέσωσιν ὅτι πολὺτιμα εἶχεν ἡ οἰκία, περὶ τὰς 100 λίρας περίπου. — Τὴν δὲ Πέμπτην 17ην ἐγένετο ἡ θρασυτάτη ἀπαγωγή τοῦ ἀνὰ τὴν Ἡπείρον ὄλην γνωστοῦ Μουλτεζίμη καὶ εὐπόρου Ἀθανασίου Κιτσιῶνα τοῦ ἐν Κακοσιῶν τῆς Ἡπείρου. Ἐνῶ οὗτος ἐπέστρεφεν ἀπὸ Διπλοῦσαν, ὅπου εἶχε μεταβῇ δι' ὑποθέσεις του κατελήφθη περὶ τὴν 7ην ὥραν τουρκιστὶ μετὰ τοῦ θείου του Ν. Κιτσιῶνα καὶ τινῶν ἄλλων παρὰ τινὰ στενωπὸν τοῦ Μπογοντισκοῦ πρὸς τὸ Μεντζιτῆ Παπαλάκου καλουμένην ὑπὸ ἐνδεκα φοβερῶν ληστῶν ὀπλισμένων ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Συνέλαβον ὅλους καὶ μετέφεραν αὐτοὺς πρὸς τὴν Νεμέρτσικαν ὁπότεν ὅλους τοὺς ἄλλους ἀπέλυσαν μετὰ δύο ὥρας, καὶ μόνον τὸν Ἀθ. Κιτσιῶναν ἐκράτησαν, διὰ τὸν ὁποῖον ζητοῦσιν τέσσαρας χιλιάδας λίρας λύτρα, ὡς ἀνήγγειλεν ὁ ἴδιος δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τοὺς ἀδελφούς του. Καθ' ἃ δὲ λέγεται ἐκ Νεμέρτσικας μετεφέρθη πρὸς τὰ μέρη τοῦ Λεσκοβικίου. — Τὸ γεγονός τοῦτο κατετάραξεν ὡς εἶκος πάντας καὶ ἡ κυβέρνησις ἔλαβεν ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀπολύτρωσιν αὐτοῦ. Ἐξ Ἰωαννίνων ἐστάλη ὁ χιλιάρχος Κρητικὸς καὶ ἐξ Ἀργυροκάστρου ἦλθεν ἐπευσιμένως ὁ Μουτεσαρίφης. Ἐλπίζομεν ὅτι μετὰ τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς Αὐτ. Κυβερνήσεως αὐστηρὰ μέτρα θέλει ἐπέλθῃ ἡ ποθουμένη ἡσυχία καὶ ὅτι ταῦτα θὰ εἶνε τὰ τελευταῖα ληστρικά κρούσματα.

Περὶ τὴν 3 ὥραν τῆς νυκτὸς τουρκιστὶ τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἐνῶ οἱ κάτοικοι τῶν Ἄνω Ραβενίων ἡτοιμάζοντο νὰ κοιμηθῶσι ἤκουσαν φωνὰς γυναικείας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γ. Μήλιου παντοπώλου. Οἱ λησταὶ εἶχον πολιορκήσει τὴν οἰκίαν καὶ προσεπάθουν νὰ εἰσέλθουν. Ἐσχίσαν τὰς θύρας διὰ μπαλτάδων καὶ εἰσῆλθον ἐν αὐτῇ ἀνευ ἄλλης ἐνοχλήσεως ἢ ἀντιστάσεως. Οἱ κάτοικοι ἐννοήσαντες πλέον ὅτι λησταὶ εἶχον εἰσέλθει εἰς τὸ χωρίον ἐπυροβόλουν ἐκ τῶν παραθύρων. Τότε οἱ λησταὶ ἐφώνηζαν πρὸς αὐτοὺς νὰ μὴ ταραχθῶσι καὶ τοὺς ἡπείλυσαν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ καύσωσιν ὁλόκληρον τὸ χωρίον. Ἄλλως τε καὶ πῶς ἦτο δυνατόν οἱ ἄοπλοι χωρικοὶ νὰ ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τῶν ληστῶν. Τὰ μόνον ὅπλα τὰ ὁποῖα ἔχουν εἶνε τὰ ἐμπροσθογεμῆ κυνηγετικὰ μετὰ τὰ ὁποῖα, ὡς γνωστόν, δὲν εἶνε δυνατόν, οὐδεὶς νὰ φαντασθῇ ὅτι εἶνε εὐκόλον νὰ παραταχθῇ κατὰ ληστῶν ὀπλισμένων μετὰ ὀπισθογεμῆ. Εὐτυχῶς ὁ Μήλιος μετὰ τοῦ υἱοῦ του καὶ τῆς συζύγου του εἶχον μεταβῇ τὴν προῖαν τῆς ἑσπέρης εἰς Ἰωάννινα, εὐρίσκοντο δὲ εἰς τὴν οἰκίαν μόνον οἱ ὑπηρεταὶ· τούτους συνέλαβον οἱ λησταὶ καὶ τοὺς ἐδασάνισαν πολὺ ὥστε φανερώσωσι πού εὐρίσκετο ὁ οἰκοδεσπότης μετὰ τῆς συζύγου καὶ τοῦ υἱοῦ των. Οἱ λησταὶ ἔμειναν εἰς τὴν οἰκίαν ἐπὶ τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας ἤτοι ἀπὸ τῆς 3ης μέχρι τῆς ἐβδόμης· ἐσχίσαν ὅλα τὰ βουλάπια καὶ ἐπῆραν ὅτι εὐρον ἡ μήτηρ τοῦ Μήλιου καὶ μία θεία του ἐκρήθησαν εἰς ἐν ὑπάγειον ὅθεν τὰς ἐξήγαγον τὴν προῖαν λειποθύμους. Οἱ λησταὶ ἦσαν 15—20 ἐν ὅλῳ καὶ εἶχον καταλάβει ὅλας τὰς ὁδοὺς. Λέγεται ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διατελοῦν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ληστείας ταύτης οἱ ἐν Βοηδοράτι βέηδες. Εἶνε δὲ γνωστόν ὅτι οὗτοι πάντοτε ὑποθάλλουν ληστείας καὶ φυγοποίνους καὶ καλὸν εἶνε ἡ διοίκησις Ἰωαννίνων νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτῶν καὶ νὰ διαλύσῃ αὐτὸν τὸν ληστρικὸν συνοικισμὸν.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Εκ Χανίων γράφουσιν, ότι την εσπέραν της 25 Σεπτεμβρίου ο Ίσμαήλ βένης προσκαλέσας τους βέηδες Χανίων εις τὸ δημαρχεῖον ἀνεκοίνωσεν αὐτοῖς τηλεγράφημα τῆς Ὑψηλῆς Πύλης βεβαιῶν τὴν ἐπίσπιν τοῦ τηλεγράφου. Ὡς ἐὰν οὐδὲν σημείον ἐμφαίνῃ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἐγείρει ὁχυρώματα ὅπου εὐρίσκειται, γυμνάζεται ἀδιακόπως ἐξακολουθεῖ τὴν οἰκοδόμησιν τοῦ νοσοκομείου. Ὅλοι οἱ ξένοι οἱ ἐν Χανίοις ἀπολειφθέντες ἐξέρχονται εἰς Χαλέπαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀξιωματικοὶ μετέφερον ἐκεῖ τὰς οἰκογενεῖας καὶ πάντα τὰ ἐπιπλά των. Λέγεται εἰς ἐπισήμους κύκλους, ὅτι ἐὰν τὴν 8 Νοεμβρίου ὁ στρατὸς δὲν ἀρχίσῃ ἀπερχόμενος θὰ τεθῇ ἐν ἀποκλεισμῷ ἐπὶ 5 ἡμέρας, τούτων δ' ἀπράκτων παρελθουσὶν, θὰ προσκληθῶσι τὰ γυναικοπαῖδα νὰ ἐξέλθωσιν εἰς ὠρισμένον ἐκτὸς τῆς πόλεως ἢ ἄλλοθι μέρος καὶ θὰ ἀρχίσῃ ὁ βομβαρδισμός.

Τῇ 24 καὶ 25 λήγοντος ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειον δύο τάγματα ἀγγλικῆς στρατοῦ μετασχόντα ὡς γράφουσιν ἐκεῖθεν τῆς ἐν Ὀμδουρὴν μάχης. Ἡμισυ τάγμα ἐκ τῶν ἀφικθέντων ἐνίσχυσεν ἀμέσως τὸ ἐπὶ τῶν Μπαλτάδων ἀγγλικὸν ἀπέσπασμα καὶ κατέλαβε τοὺς ἀνατολικούς προμαχῶνας τοῦ τείχους τοὺς δεσπόζοντας τῆς πόλεως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Κέρπα τὸ Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῦ συμφώνως μετὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Νομαρχῶν τῆς Θεσσαλίας διατάσσεται ἡ ἀπονομή τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου βοήθηματος ἐξ 800 δραχμῶν, πρὸς ἐκάστην οἰκογένειαν ἐκ Κουτσούφλιας. Ἰσὺν ποσὸν θὰ διανεμηθῇ καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας Δομοκοῦ, Φαρσάλων, Βελεστίνου, Καζακλάρ, Ρεθηνίου, Τσοπανλάτου καὶ Καϊ-

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου φύλλου)

τεπυρσβόλησε δὲ καὶ ὁ Πασόμπεης αὐτοὺς φεύγοντας. Εἰς τὰς ἐκπυρσοκροτήσεις ἔδραμον πολλοὶ καὶ κατὰδιδόντες τοὺς φυγάδας, συνέλαβον τὸν ἕτερον, ὅστις ὑποβλήθη εἰς ἀνάκρισιν ὠμολόγησεν ὅτι ὁ Ἀλῆς ὑπεκίνησεν αὐτοῦς.

Τὸ συμβῆναι τοῦτο, ὡς ἦν εὐλογον, μέγαν προὔξενεθε θόρυβον, ἐξήγειρε δὲ τὴν ἀγανάκτησιν πάντων καὶ ἰδίως τοῦ Σουλτάνου τὸς μᾶλλον, ὅςφ τὸ κατάλυμα τοῦ Πασόμπεη ἐκεῖτο ὀλίγα βήματα μακρὰν τῶν ἀνακτόρων. Τὸ μέγεθος δὲ τῆς θρασυτητος τοῦ Ἀλῆ, κακουροῦντος ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσιν καὶ ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ Σουλτάνου, συνετέλεσε ν' ἀρθῶσιν ἐκ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάντες οἱ δισταγμοί, οὓς μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκενῆς εἶχεν.

Δικαίως ἤθελε τις ἐκφράσει τὴν ἀπορίαν, πῶς ἡ Πύλη μετὰ τσαύτης βραδύτητος καὶ ἐπιφυλάξεως προέβηκε εἰς τὰ ἔσχατα μέτρα κατὰ ὑπαλλήλου αὐτῆς, καθ' οὗ τσαῦτα εἶχε παράπονα δικαῖα καὶ τοιαύτας ἀποδείξεις τῶν αὐθαιρεσιῶν καὶ καταπίεσεων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑπονοίας βεβήλους περὶ στασιαστικῶν κατὰ τοῦ καθεστῶτος σκοπῶν αὐτοῦ πολλῶ μᾶλλον, ἀφοῦ, ὡς ἀνωτέρω εἶδομεν, ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν, ἀφορμῆς δοθείσης ἐκ τῶν παραστάσεων τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, εἶχε τεθῇ ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ σχέδιον τῆς ἐξοντώσεως αὐτοῦ. Εἰς τὸν μελετώμενον ἐπισταμένως τὴν κατάστασιν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν ἐκείνῳ τοῦ χρόνου, τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν θὰ φανῇ δυσεξήγητον. Διότι οἱ μακροὶ πόλεμοι, οὓς ἐπὶ εἰκοσαετίαν περίπου ὀλόκληρον διεξήγαγεν ἡ Αὐτοκρατορία αὕτη καὶ οἱ ἐπὶ Σουλτάν Σελῆμ καὶ αὐτοῦ τοῦ Σουλτάν Μωχμὺτ ἐσωτερικοὶ σπαρχμοί, οἱ ταλαιπωρήσαντες καὶ συγκλονήσαντες τὸ Κράτος καὶ τέλος ἡ παραλυσία, αὐτόχρονα δὲ ἡ ἀποσύνθεσις, ἥτις ὑπέσκαπτε τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν ὀργανισμὸν τοῦ παρηκ-

τας, ὅταν καταστῶσι εἰς ἐγκρίσεως ὀριστικοὶ οἱ σχετικοὶ κατάλογοι.

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλη ἐκ Λεβαδείας τρεῖς ἄγνωστοι ἐνδεδμεμένοι οἱ μὲν δύο στολὴν εὐζώνων ὁ τρίτος δὲ χωροφύλακος, εἰσελθόντες τὴν νύκτα εἰς τὸ ἐν τῷ χωρίῳ Σκριποῦ πικτοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Μπουτοπούλων Ἡπειρωτῶν, ἀπῆλθον παρ' αὐτῶν μεγάλην ποσότητα χρήματος. Ἐπειδὴ δὲ οἱ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἀπεπειράθησαν ν' ἀντισταθῶσι κατὰ τῶν ληστῶν, οὗτοι τὸν μὲν ἕνα Γεώργιον ὀνομαζόμενον ἐφόνευσαν, τὸν δὲ Νικόλαον κατεχορεύρησαν διὰ τῶν ξιφῶν των.

Προχθὲς ἐγένετο ἡ ἐκκλίσθησις τοῦ Λαχείου τῶν Ἀρχαιοτήτων. Ἐκ τῶν κληρωθέντων ὡς κατωτέρω ἀριθμῶν, εἰς τὸν πρῶτον θὰ δοθῶσι δραχ. 25,000, εἰς τὸν β' καὶ γ' ἀνὰ δραχ. 3,000, εἰς τὸν δ' ε' ζ' καὶ ζ' ἀνὰ δραχ. 1000, εἰς τοὺς ἐπομένους δέκα ἀνὰ δραχ. 500 εἰς ἕκαστον, καὶ εἰς τοὺς ἐπομένους ἑκατὸν ἀνὰ δραχ. 100 εἰς ἕκαστον.

65978	00556	08114	7680	73580	56306
20354	12883	5086	21923	14655	56963
41205	33435	08102	32194	40469	29885
67202	72047	53455	04183	31634	69285
14729	53845	35525	72101	65666	61851
19949	51565	72389	00371	32796	51454
05101	55037	26397	48695	49677	08583
53241	26206	46340	17391	25199	71586
35840	62452	74814	50974	34225	42124
24191	19621	15201	30500	62430	43974
41339	69156	33025	63281	16020	15562
26330	64874	36389	03649	13476	29647
72679	28871	29303	37821	74646	09591
46028	57988	19797	33631	03651	70667
00708	71644	13088	37380	19307	66010
26528	61137	09823	07385	31969	38569
07290	02228	20371	73324	57963	25955
41258	31099	06575	32148	48416	16461
55862	30278	54625	58638	06948	37979
49205	37049	36525			

μακότος Ἰσλῆα, ἦσαν τοσοῦτοι λόγοι ἰσχυροὶ ἐπαρκῶς ἐξηγοῦντες, ἂν οὐχὶ καὶ δικιολογοῦντες τὴν ἀπραξίαν ταύτην καὶ ἀδράνειαν τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας. Σουλτανικὴ κατὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ ἐκστρατεία ἐσήμαινε συγκλόνεισιν ὅλοκληρῶν τοῦ ἐτοιμορρόπου ἡδὴ πολιτικῆς οἰκοδομήματος τῶν Ὀθωμανιδῶν καὶ σύνθημα ἐξεγέρσεων ἐκ διαφόρων σημείων τῆς ἀχανοῦς Αὐτοκρατορίας, ἐξεγέρσεων, ὧν παραδείγματα ἱκανὰ παρεῖχεν ἡ πρόσφατος ἱστορία. Ἐὰν δὲ εἰς τὰ γενικὰ ταῦτα αἰτία προσθήσῃ τις ἐνθεν μὲν τὴν δύναμιν τοῦ ὑποτελοῦς, ἥτις καὶ διὰ τὴν ἀπόστασιν καὶ διὰ τὴν παροιμιώδη ἀτέλειαν τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τὴν ἀμάθειαν τῶν ἀνωτάτων λειτουργῶν τοῦ Κράτους ὑπερετιμάτο, ἐνθεν δὲ τὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν, ἥ ἐκαστοτε ἐτύγγανεν ὁ Ἀλῆς παρὰ τισι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβειων, καὶ τέλος τὰ μεγάλῃ χρηματικὰ ποσά, ἅτινα ἀριζῶς ἔδωκαν διὰ τῶν πρακτόρων αὐτοῦ, δελεάζον τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τὰ μέλη τοῦ Διῶνιου, φέροντα βούρ ἐπὶ γλώττῃ, θὰ σχηματίζῃ πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τῆς Πύλης πρὸς τὸν κραταῖον ὑποτελῆ.

Ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην, δοθείσης τῆς ὀφθίσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχόντος, ἀπεφάσισαν οἱ ἐν τοῖς πράγμασι ν' ἀπαλλαγῶσι τοῦ Ἀλῆ ἀντὶ πάσης θυσίας, τοσοῦτο μᾶλλον, ὅςφ ἡ φήμη εἶχεν ἤδη διασπείρει πανταχοῦ ταραστία περὶ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ, οὗτω δὲ ἐθίγετο σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ μία τῶν εὐκλειστοτέρων χορδῶν παρὰ τῇ Πατισᾷ καὶ παρὰ τοῖς μεγιστάσι αὐτοῦ. Πρῶτον δὲ μέτρον ὑποδείχθη ἐπὶ τοῦ Συμβουλίου (Διῶνιου), ἦν ἡ ἐκ τῆς πρωτεύουσιν ἐκδοθεῖς τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ἀλῆ (καπομικχαγῶν καὶ καπομικχαδαρέων), δεύτερον δὲ ἡ παῦσις τῶν υἱῶν τοῦ Ἀλῆ καὶ ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὑπ' αὐτοῦ Πασαλικίων, ἰδίᾳ τοῦ τῆς Θεσσαλίας, διότι ἡ χώρα αὕτη, ἐγγὺς οὕτω τοῦ Πασαλικίου αὐτοῦ, ἀπετέλει οὕτως εἰπεῖν τὴν θύραν τῆς εἰσόδου τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων.

Ἐπρεπε λοιπὸν ἡ Θεσσαλικὴ χώρα νὰ ἐπα-

— Ἀφίκετο ἐκ Τζονδῆλας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην οἱ κκ. Δημ. Καραγιάννης καὶ Περικλῆς Ἀλεξίου, ἐκ Μολίστης διὰ Βλαχίας οἱ κκ. Ἀπόστολος Παπαδημητρίου. Ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κόνιτσα οἱ κκ. Βασίλειος Γκανᾶς καὶ Νικόλ. Μπάντας ἐκ Δαϊστῆς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Καβάλλα μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ οἱ κκ. Ζήσης Παναγιώτου, ἐκ Σμύρνης διὰ Δερβενδίσταν οἱ κκ. Βασίλειος Βαρέκας καὶ Γεωργ. Πολίτης ἡ Βένης.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἄνω Σουδενῶν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σάμια τῆς Σμύρνης οἱ κκ. Μιλτ. Οἰκονομίδης μετὰ τῶν δύο υἱῶν του, ἐκ Ἐάνθης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δοβρὰ οἱ κκ. Στεφ. Βροκούμης, ἐκ Θεσσαλονικῆς δι' Ἄνω Σουδενᾶ οἱ κκ. Τσολακίδης μετὰ τῆς θυγατρὸς του Ἀφροδίτης εἰς Σοποταλίου διὰ Κάϊρον οἱ κκ. Νικόλαος Τριανταφυλλίδης.

— Ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου οἱ κκ. Μ. Μπαμῆς φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς ἐκ Γρεβεντιῶν οἱ κκ. Δημ. Πατῆς μαθητῆς τοῦ Γυμνασίου, ἐκ Κονίτης οἱ κκ. Παναγ. Φλωρος φοιτητῆς τῆς νομικῆς ἐκ Δρεστικίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην οἱ κκ. Θεοδ. Βασιλειάδης.

— Ἐνεγράφη εἰς τὴν νομικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου οἱ κκ. Χαρίλαος Λιούμας ἐξ Ἀοσίτης.

— Ἀφίκοντο ἐκ Βίτης οἱ κκ. Παναγ. Πλουμῆς Δ. Βουραζάνης καὶ Ἰω. Κόνιτης, ἐκ Σουδενῶν οἱ κκ. Χαρ. Παπαγεωργίου, ἐξ Ἰωαννίνων οἱ κκ. Α. Τραχίλης, Κ. Καρατζῆς ἱατρός, ἐκ Βίτης καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ἀλεξανδρείαν οἱ κκ. Γ. Πέτσος καὶ Π. Βουραζάνης, ἐκ Σοποταλίου καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Κάϊρον οἱ κκ. Κωνστ. Δαδρανίδης.

— Ἐν Κρετσονίστῃ τῶν Κορσέντων ἐνέσκηψε ἐπιδημικὴ τις νόσος ἐνεκα τῆς ὁποίας ἀπεβίωσαν πολλὰ παῖδια ἰδίως μικρὰς ἡλικίας. Μετὰ λύπης δὲ μανθάνομεν ὅτι ἀπεβίωσαν καὶ δύο παῖδια τῶν κκ. Γεωργίου καὶ Πανταζῆ Ἀνασταστοπούλου οὓς συλλογόμεθα ἐπὶ τῷ ἀτυχήματι τούτῳ ὅπερ ἐπληξε τὴν καρδίαν αὐτῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Σ. Χ. ἔ λ ο υ α ν. Ἐστάλη ἡ ἀπόδειξις εἰς τὸν κ. Βασιλείου.—Γ. Ν. Τσελ. Β ο υ κ ο υ ρ ἔ σ τ ι ο ν. Τὸ ὄνομά σας δὲν εἶνε γραμμένον εἰς τὰ βιβλία μας, μήπως λαμβάνεται τὸ φύλλον ὑπὸ ἄλλο ὄνομα; γράψατέ μας ἵνα ἴδωμεν πῶς εἶνε τὸ λάθος.—Ν. Ἀθ. Τ. ἔ λ ἔ ο ρ μ α ν. Ἐὐχαριστοῦμεν διωρθώθη τὸ λάθος.—Α. Τσ. Κ α ρ δ ῖ τ σ α. Θὰ σᾶς γράψωμεν.

νέλθῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κυριάρχου. Διὰ τοῦτο δὲ εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς διοικήσεως ἀπεστάλη ἀμέσως ὁ Σουλταῖν Πασᾶς. εἰς δὲ προσανέστη καὶ τὸ σπουδαιότατον ἀξίωμα τοῦ ἐπόπτου τῶν διδῶν τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου, ὅπερ ἐπὶ τεσσαράκοντα ὅλα ἔτη κατεῖχεν αὐτὸς ὁ Ἀλῆς. Πάντα δὲ τὰ μέτρα ταῦτα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Πύλης τῇ προτάσει τοῦ Ἰσμαῆλ Πασόμπεη κατὰ τὸν Γεώργιον Οἰκονόμον. Λαβὼν δὲ ὁ Πασόμπεης διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου μυστικῶς νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Χαλέτ καὶ τοῦ Ἀβδῆ Μπέη, Λακριαίου προὔχοντος καὶ συνετοῦ ἀνδρός, ὑπέδειξε κατὰ Μάρτιον τοῦ 1820, ὅτι καλὸν θὰ ἦτο (χάριν τῆς Εὐρώπης) νὰ μεταχίτρισθῇ ἡ Πύλη κατὰ τοῦ ἡ Πύλη κατὰ τοῦ Ἀλῆ κατ' ἀρχὰς ἦπιν μέτρα, ἵνα φέρῃ αὐτὸν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν. Ὡς τοιαῦτα δὲ προὔτεινεν οὗτος α'.) τὴν βαθμιαίαν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τοῦ Ἀλῆ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν Πασαλικίων Θεσσαλίας, Ναυπάκτου, Μπερατίου καὶ Δελβίνου, β'.) τὸν περιορισμὸν αὐτοῦ εἰς μόνον τὸ Πασαλίκιον τῶν Ἰωαννίνων καὶ γ'.) τὴν πρόσκλησιν αὐτοῦ, ὅπως παραιτηθῇ καὶ τούτου, ἀπομακρυνόμενος εἰς Τραπεζέν, διότι οὕτω θὰ περιεσώζοντο καὶ οἱ μεγάλοι αὐτοῦ θησαυροί.

Γενομένων ἐν μέρει δεκτῶν τῶν προτάσεων τούτων τοῦ Πασόμπεη, τὰ ὑποδειχθέντα μέτρα ταχέως ἐτέθησαν εἰς ἐνεργεῖαν, διωρίσθησαν δὲ διοικηταὶ τῶν ἀφαιρεθέντων ἀπὸ τοῦ Ἀλῆ Πασαλικίων ὁ Ἰσμαῆλ Πασόμπεης Ἰωαννίνων καὶ Δελβίνου, ὁ Μπαμπᾶ Πασᾶς τῆς Ναυπάκτου καὶ ὁ Νορῆ Πασᾶς τοῦ Μπερατίου, διατεχθέντες συγχρόνως νὰ στρατολογήσωσιν.

Ἡ σπουδαιότης τῶν ληφέντων μέτρων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διαλαθῇ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἀλῆ, ἔχων ὅμως ἐλπίδα τινα ἐξουμενείας τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἐξαγοραζόμενος συγχρόνως τὸν καιρὸν, προὐκάλεσεν ἀναφορὰς τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του κατόικων καὶ διωργάνωσε τὴν ἀποστολὴν πρεσβειῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα ὑποδείξωσιν, ὅτι οὐδὲν ἔχουσι παράπονον κατ' αὐτοῦ.

(ἀκολουθεῖ)